

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1902. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

τῆς Αὐστρίας κό-
Ο πρωθυπουργὸς μης Γουλουχφ-
σκης, ὡς τηλεγρα-
φοῦσιν ἐκ Βιέννης, προέβη εἰς βαρυσημντικούς δηλώσεις περὶ τῶν ἐλληνικῶν ζητημάτων. Ὁμιλῶν περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐνώσεως τοῦ σιδηροδρόμου Δαρίσσης μετὰ τῶν τουρκικῶν εἶπεν ὅτι ἡ Τουρκία θέλει συγκατατεθῇ εἰς τὴν ἑνωσιν ταύτην. Κατόπιν ἐξετάζων τὸ Κρητικὸν ζήτημα ἐπήνεσε τῇ ἐν Κρήτῃ δρᾶσιν τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου, ἐδήλωσε δὲ ὅτι, ἐν τῇ περιπτώσει ὃ ὕπατος ἀρμοστής ἤθελεν ἀρνηθῇ τὴν περαιτέρω ἀρμοστείαν ἐν τῇ νήσῳ, θὰ ἐξευρεθῇ μέσον πρὸς ἐμπέδωσιν νέας τάξεως πραγμάτων συμφώνου πρὸς τὰ πολιτικά καὶ ὕλικά συμφέροντα τῆς Κρήτης. Καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἑνωσιν τῶν σιδηροδρόμων δὲν ἀποδίδομεν μεγάλην σπουδαιότητα διότι αὕτη θὰ συντελεσθῇ μόνη. Ἡ ἀνάγκη θὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ συναίνεσιν εἰς αὐτήν. Ὁ μακαρίτης Τριχούπης ἐρωτήθη ἐν τῇ βουλῇ, ὅτε κατὰ πρῶμον ὑπέβαλε τὴν σύμβασιν τοῦ σιδηροδρόμου, ἐὰν εἶχε καὶ τὴν συναίνεσιν τῆς Πύλης, ἀπήντησεν· «ἡμεῖς θὰ συντελέσωμεν τὸ ἔργον μέχρι τῶν συνόρων. Ὅταν δὲ εὐρεθῶμεν εἰς τὸ τέρμα θὰ τείνωμεν τὴν χεῖρα πρὸς τὴν Τουρκίαν, αὕτη δὲ ἐκ κοινοῦ συμφέροντος ὁρμωμένη θὰ δεχθῇ τὴν ἑνωσιν». Ἀλλὰ ἐντελὼς αἰνιγματικὸν εἶνε τὸ μέρος τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος. Ὅποια ἐστὶ ἡ λύσις; Θὰ ἐνωθῇ ἡ Κρήτη μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος; Τί τέλος θὰ γίνῃ ἐὰν ὁ πρίγκηψ Γεώργιος ἀρνηθῇ νὰ μείνῃ διοικῶν τὴν νήσον; Τὸ ζήτημα ὑφ' ὅλας αὐτοῦ τὰς ἐπὶ-
φεις ἐξεταζόμενον εἶδε πρὸ πολλοῦ νὰ λυθῇ κατὰ τὰς εὐχὰς τῶν Κρητῶν αἰτινες πρὸ πολλοῦ εἰσὶ γνωσταὶ εἰς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις. Οἱ Κρητὲς οὐδεμίαν παραλείπουσι περίστασιν ἵνα ἐκδηλώσωσι πανηγυρικῶς ὅ,τι ποθοῦσι. Καὶ κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς καθόδου τοῦ πρίγκηπος εἰς Κρήτην καὶ κατὰ τὰς ἄλλας ἐπισήμους ἡμέρας καταλήγουσιν εὐχόμενοι καὶ ψηφίζοντες τὴν ἑνωσιν.

Καὶ ὅμως αὐτὸ τὸ δνειρον τῶν Κρητῶν ὅπερ ἀποτελεῖ πανελλήνιον χαρὰν καὶ πανήγυριν δὲν εἶε φαίνεται πεπρωμένον νὰ πραγματοποιηθῇ ταχέως. Ἡ πραγματοποίησιν τοῦ προσκρούει ὅτε μὲν εἰς φιλοτιμίαν τῆς Πύλης, ὅτε δὲ εἰς συμφέροντα ἄλλων καὶ εἰς ἀπειλὰς τῶν Βουλγάρων. Ἐνὶ λόγῳ,

προκειμένου νὰ κανονισθῇ ἡ τύχη ἐπαρχιῶν οἰκουμένων ὑπὸ ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ προβάλλονται μύρια κωλύματα καὶ ἀναφαίνονται ἀναρρίθμητοι ἀνταπαιτηταί. Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιον ἐὰν πρόκειται ἄλλη τις Δύναμις νὰ οἰκιστοποιηθῇ χώραν ὑποτελῆ τῇ Τουρκίᾳ. Ἐν τοιοῦτῃ περιπτώσει τὸ πρᾶγμα θεωρεῖται πολὺ φυσικὸν καὶ δίκαιον! Ἡ γενικὴ ὅμως ἐπισκόπησις τῶν πραγμάτων ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδένα παρουσιάζει κίνδυνον ἰδίως ἐν τῇ Βαλκανικῇ Χερσονήσῳ. Τὸ ἀκατάσχετον ρεῦμα τοῦ Βουλγαρικοῦ κομητάτου ὑπέστη μετατροπὴν ἢ δὲ πεποιθήσις τῶν μελῶν αὐτοῦ, ὅτι ἡδύναντο διὰ τῶν φόνων καὶ τῶν ἄλλων ἐγκληματικῶν πράξεων νὰ κυριαρχήσωσι ἐπὶ τῶν πνευμάτων τῶν Μακεδόνων, ἐπέφερον ὅλως ἄλλοις ἀποτελέσματα, διότι καὶ ἡ Πύλη ἐξεγερθεῖσα ἐκ τοῦ προσποιητοῦ ληθάργου ἐπάταξε τὰς ἐκνέμους καὶ αὐθάδεις ταύτας ἀποπειρας καὶ διέσπειρεν ἀτάκτως τὰ εἰσβαλόντα ληστανταρτικά σώματα. Δεινὸν δὲ διεξάγουσι νῦν οἱ βούλγαροι ἀγῶνα πρὸς ματαίωσιν τῆς χειροτονίας τοῦ πρὸ ἐτῶν ψηφισθέντος ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων Ἐπισκόπου Σκοπίων Φιρμιλιανοῦ, Σέρβου τὴν καταγωγὴν. Παρήλθον ἑκτοτε τρία καὶ πλέον ἔτη χωρὶς νὰ ἐκδοθῇ ὑπὸ τῆς Πύλης ὁ σχετικὸς ἰσάδης. Οἱ βούλγαροι προβλέποντες ὅτι ὁ Φιρμιλιανὸς θέλει σπουδαίως μειώσῃ τὴν ἐπιρροὴν τῶν Βουλγάρων ἐπισκόπων ἐπὶ τῶν πνευμάτων τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ Σλαυικῶν στοιχείων ἀγωνίζονται, πάσῃ δυνάμει, νὰ ματαιώσωσι τὴν χειροτονίαν. Ἐν τούτοις θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ἡ Πύλη θὰ ἐκδώσῃ ὅσον οὕτω τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς καὶ θὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Φιρμιλιανοῦ. Ἡ δὲ ἐσχάτως γενομένη παρασημοφορία τοῦ Βουλγάρου Ἐξάρχου ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου, ὀλίγον βραδύτερον μετὰ τὴν τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, σκοπὸν ἔχει ὡς νομίζουσιν οἱ γινώσκοντες τὰς συνθηκὰς τῆς Τουρκικῆς αὐλῆς, νὰ καταπραῦνῃ τὴν λύπην τοῦ Ἐξάρχου ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Φιρμιλιανοῦ. Δεινὴ ἐξ ἄλλου διεξάγεται προσπάθεια πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, ἥτις μετεδόθη καὶ εἰς τὸ μικρὸν Μαυροβούνιον. Ὁ ἡγεμὼν Νικήτας προεδρεύων τῆς ἐπιτροπῆς περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ στρατοῦ εἶπεν ὅτι «τὸ ἐν τῇ Βαλκανικῇ Χερσονήσῳ ἡφαίστειον ἀγνωστον πότε θὰ ἐκραγῇ. Πιθανὸν ἢ πυρκαϊὰ νὰ ἐπεκταθῇ εἰς τὰ σύνορα τοῦ Μαυροβουνίου, ὃ δὲ στρατός μας δέον νὰ εἶνε ἐτοιμος νυχθημερὸν ὅπως προσδράμῃ εἰς τὸ ἀπειλούμενον σημεῖον». Παρομοία προσπάθεια καταβαλλομένη ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου δὲν ἐκαρποφόρησεν εἰσέτι, ἐλλείψει τῶν ὕλικῶν μέσων. Ὁ δὲ Διάδοχος ὀμιλῶν ἐν Πάτραις πρὸς βουλευτὰς ἐδήλωσεν ὅτι ἐὰν ἡ προσοχὴς Βουλὴ δὲν συνδράμῃ αὐτὸν ψηφίζοντα τὰ στρατιωτικὰ νομοσχέδια καὶ τὰς ἀναλόγους πιστώσεις πρὸς προ-

μήθειαν ὀπλῶν καὶ στρατιωτικῶν εἰδῶν θὰ ἀναγκασθῇ νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στρατοῦ. Θὰ εἶνε ἀληθῶς λυπηρὸν ἐὰν ὁ Διάδοχος εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπειλὴν τοῦ ταύτην. Ὅπως ἔχουσι σήμερον τὰ πράγματα τὰ ἔθνη ἐπιβάλλονται διὰ τῆς στρατιωτικῆς αὐτῶν συντάξεως ὅσον μικρὰ καὶ ἂν ὦσιν. Ἡ Ἑλλάς σκοποῦσα πάντοτε νὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματά της ἐν ἐνδεχομένῃ περιπτώσει ἔχει καθήκον νὰ παράσχῃ εἰς τὸν Διάδοχον τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μέσα καὶ νὰ βοηθήσῃ αὐτὸν κοπιάζοντα διὰ τὸ μέλλον ἐν γένει τοῦ ἔθνους.

ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Τὰ ἐν Πρεβέζῃ συμβάντα.—Τὸ ἔθιμον τῶν πυροβολισμῶν.—Ὁ Περτέφ καὶ τὰ σχέδιά του.—Ὁ συν. ληφθέντες.—Τὸ ἄδικον τῆς συλλήψεως.

Ἡμεῖς οἱ ἐν τῇ δουλειᾷ, ζῶντες, οἱ ὅποιοι διερχόμεθα ὁλόκληρον τὸν βίον ἡμῶν ἐν στεναγμοῖς καὶ λύπαις, ἐν συνηθείᾳ ἀμηχανίας καὶ ἐπανειλημμένοις ἀγῶσιν πρὸς διατήρησιν τοῦ ἐπιπονώτου βίου μας, ἡμεῖς ἀπὸ τὰ ὄμματα τῶν ὁποίων πολὺ σπανίως λείπουν τὰ δάκρυα καὶ ἀπὸ τὰς παρειὰς τὸ κάτωχρον χρῶμα τοῦ τρόμου, οἱ δυστυχέστατοι καὶ πολυπαθεῖς ἡμεῖς, οὗ τύχη παρεδωκεν εἰς αἰμοδόρους ψυχὰς καὶ μοιρολόιους χεῖρας μετὰ παιδικῆς τῷ ὄντι χαρᾶς, μετὰ ὑψίστης ἀγωνίας περιμένομεν τὰς λαμπρὰς τῆς θρησκείας ἡμέρας, καθ' ἃς ἐπισκέπτεται καὶ ἡμᾶς ἐπ' ἐλάχιστον ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐθυμία, καθ' ἃς ἔχει καὶ μεταξὺ ἡμῶν ὁ γέλως καὶ ἀκούονται τὰ ποιητικὰ ἄσματα, καθ' ἃς δραμετεύει καὶ ἐξοφνίζεται ἡ ἀνία, οἱ στεναγμοί, τὰ δάκρυα καὶ οἱ πόνοι· ἰδίως τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα περιμένομεν μετ' ἐξαιρέτου ἐνδιαφέροντος, διότι ἐμάθομεν κατὰ ταύτας νὰ χαίρωμεν περισσότερο, νὰ εὐθυμώσωμεν ζωηρότερον, νὰ γελάσωμεν ἡχηρότερον, νὰ τραγουδήσωμεν περιπαθέστερον.

Ἡ ἐμφάνισις ὅμως τῆς ἀπαισίας μορφῆς τοῦ Περτέφ πασσᾶ μετοξὺ ἡμῶν μᾶς ἐστέρησεν ἐπὶ δύο συνεχῇ ἡδὴ ἔτη καὶ τῆς μοναδικῆς καὶ παραδικῆς ταύτης εὐτυχίας καὶ καθ' ἃς ἡμέρας ἠλπίζομεν νὰ χαρῶμεν κατελήφθημεν ὑπὸ τρόμου, καθ' ἃς ἡμέρας ἠλπίζομεν νὰ γελάσωμεν ἐκλαύσωμεν πικρῶς, καθ' ἃς ἡμέρας ἠλπίζομεν νὰ τραγουδήσωμεν, ἐξεπέψωμεν ἀλγούντες κραυγὰς πόνων καὶ ὀδυνῶν, καθ' ἃς ἡμέρας διανοούμεθα νὰ ὑμῶμεν τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἀναστάντα λυτῶτήν μας, εὐρέθημεν εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην νὰ ἐκλυπαρώμεν καὶ νὰ κολακεύωμεν τὸν τύραννον ἐρπῶντες πρὸ αὐτοῦ, ἵνα κατευνάσῃ τὴν κακουργίαν ὁρμῇ του.

Ὁ ἔχων ἀναγνώσει τοὺς ὥραίους ἐκείνους στίχους τοῦ Ζαλοκώστα δι' ὃν ἀπεκρυστάλλωσε τὰ δεινοπαθήματα τοῦ Ρήγα κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστογένων βεβαίως ἐπέσθη ἐκ τῶν συμβάντων ἐνταῦθα σκηνῶν ὅτι οἱ Τούρκοι εἶνε οἱ αὐτοὶ καὶ τὴν σήμερον, εἰς ἡσάν καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ρήγα καὶ ἡ δουλειὰ κατ' αὐδὲν ἐμείωσε τὴν πνικτικὴν αὐτῆς δύναμιν.

Τελειώνει ἡ λειτουργία καὶ χαρμόσινος ἐξῆλθεν Χριστιανός, πλὴν ἀγγαραὶ τοὺς προσμένει ποταπή.

Τούτ' αὐτὸ ἀκριβῶς συνέβη καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα· μόλις ἐξήλθον χαρμόσυνοι οἱ χριστιανοὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας καὶ διενεοῦντο νὰ ἀπολαύσῃ μεταβάλλοντας εἰς τὰς οἰκίας των τὴν εὐκοινογενειακὴν ἐλαρότητα· βάρβαροι χεῖρες ἤρπασαν αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐρρίψαν εἰς τὴν βρῶμαν τῶν μπουδρουμένων τύπωντες καὶ ποικιλλοτρόπως βασανίζοντας αὐτούς· εἶνε λοιπὸν ἡ δὲν εἶνε οἱ αὐτοὶ τοῦρκοι καὶ τὴν σήμερον· λαυθάνει κανεῖς, ἐὰν ἀναβοήσῃ καὶ σήμερον μετὰ τοῦ ποιητοῦ :

ἐποχὴ πικρὰς δουλείας ;

Ὡς· πρόσκαιν μετεχειρίσαντα διὰ τὴν ἀγρίαν ταύτην πράξιν τὸ ὅτι ἠκούσθησαν εἰς τὴν μητρόπολιν πυροβολισμοί, ἐν ᾧ εἶχον ἀπαγορευθῇ οὕτω αὐτῆς.

Πράγματι τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἐρρίφθησαν πυροβολισμοὶ ἐκ τῆς Μητροπόλεως· κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην συνεβίβουν ἐνταῦθα νὰ μεταβαλῶσιν ὅλοι οἱ χριστιανοὶ εἰς τὴν Μητρόπολιν, παραλαμβάνοντες δὲ ἐκεῖθεν τὸν ἀρχιερέα μεταβαλόντων ὅλοι ὅμοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κατὰ τὰ πρὴγουμένα ἐπὶ ἐπυροβολῶν οἱ χριστιανοὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Τὸ τοιοῦτον ὅμως πάντοτε δυσανασχετοῦντες ἐβλεπον οἱ τοῦρκοι, οἱ ὅποιοι δὲν ἐνόουν κατ' οὐδέναν τρόπον νὰ βιάσων ὅλον εἰς χεῖρας τοῦ ραγιά· νομίζοντες καὶ ἐκεῖ κρύπτεται μέγας κίνδυνος, ἀλλὰ καὶ οἱ χριστιανοὶ δὲν ἐνόουν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ ἔθιμον τοῦτο, τὸ ὅποιον συνδέον στενῶς μετὰ τὴν θρησκείαν καὶ τὸν ἐθνισμόν· ἐπιμένοντες πεσματωδέστατα ὅσαί κ' ἤθειλε αὐτοὺς τοιοῦτος κίνδυνος συνησπίζοντο ἐν τῷ ἄμα, καὶ ἀντέτασσον δαιμονιώδη ἀντίστασιν. Πρὸ τῆς ἐπιμονῆς ταύτης εἶχον ὑποχωρήσει ὅλοι οἱ προηγούμενοι μονασερίφιδες καὶ ἀφῆγον ἐλευθέρους τοὺς πυροβολισμούς. Μόνον ὁ πρὸ ἐτῶν, πολλῶν Ἀδδουλ Ρεφῆς καὶ ὁ νῦν καθ' ὅλα ἐφίμειλλος τοῦ Περτέφ εὗρον εὐκαιρίαν νὰ ὤρληθον ἀπὸ τὴν περιστάσιν ἐμεταλλευόμενοι τὴν ἐπιμονὴν τῶν χριστιανῶν νὰ πυροβολῶσι κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα οὕτως, πρῶτον μὲν λαμβάνοντες αὐτὸ ὡς πρόσκαιν νὰ ἀργυρολογῶσιν γυμνοῦντες τοὺς χριστιανούς καὶ δεύτερον εὐρίσκοντας ἀφορμὴν νὰ κορέσωνται τὰ ἄγρια αὐτῶν πάθη συκοφαντοῦντες τοὺς ζωηρότερους τῶν χριστιανῶν ὡς πυροβολήσαντας ὀδῶν· τοῦτ' αὐτὸ ἀκριβῶς συνέβη πέρσι κατὰ τὰς ἁγίας ἡμέρας τοῦ Πάσχα· τοῦτο συνέβη καὶ ἐφέτος. Ὁ Περτέφ παῖς ἔδωκε διαταγὴν νὰ συλλάβωσιν ἅπ' ἐνὸς μὲν χριστιανούς δυναμένους νὰ πληρώσωσιν ἀκριβὰ τὴν ἀκρέστον χρηματομανίαν αὐτοῦ καὶ χριστιανούς κάπως ζωηρότερους, ἵνα κορέσῃ τὰ ἄγρια καὶ θηριώδη πάθη του διότι δὲν ἦτον εἰς θέσιν νὰ γωρίζῃ ἢ ἐξουσία ποτε ἐπυροβολῆσαι εἰς τὴν μητρόπολιν· ἐπρεπε τοῦτο νὰ ἀποδειχθῇ κατόπιν ἀνακρίσεων καὶ ἐπισταμένων πολυμέρου ἐρεύνης· ἀλλ' ὁ Περτέφ δὲν ἐνδιέφερεται, τέκνον τοῦ σκότους αὐτός, διὰ τὴν ἀλήθειαν, αὐτὸς ἐνδιέφερεται διὰ τὴν χρηματομανίαν του ἅπ' ἐνὸς καὶ διὰ τὰ ἄγρια του πάθη ἅπ' ἐτέρου· διέταξε λοιπὸν καὶ συνέλαβον ἀκριβῶς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἠδύναντο ἀμφοτέρω τὰ ἱκανοποιήσων.

Ἐὰν ἐγένετο νομίμως ἢ οὐ ἡ σύλληψις δὲν τὸ ἐξετάζωμεν, διότι θεωροῦμεν γλωσσιδέστατον τὸ νὰ συζῇ κανεῖς περὶ νόμον προκειμένου περὶ τῶν ἐξουσιῶν, μάλιστα ὅταν πρὸσταται αὐτῆς ὁ Περτέφ λύκος. περὶ νομίμων ἢ οὐ πράξεων οὐδεὶς πρέπει νὰ γίνηται λόγος, ὅταν πρὸκειται περὶ ἐπικρατείας, ἐν ᾗ οὐτε λειτουργοῦν οὐτε εἶνε δυνατόν νὰ λειτουργήσων οἱ νόμοι, ἀλλὰ, ἵνα εὐριστήσωμεν καί τινος ἐνασμενιζόμενους νὰ συζῇται καὶ περὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ συμβαινουσῶν νομίμων ἢ οὐ πράξεων, λέγομεν ὅτι ἡ σύλληψις καθ' ὅν τρόπον ἐγένετο ὑπῆρξεν ἀδικωπότη· ἵνα δὲ καταδειχθῇ τοῦτο, ὡς εἰπωμεν ἐν πρώτῳ πῶς ἀκριβῶς συνέβησαν τὰ πράγματα.

Κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ Πάσχα μετέβησαν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Μητροπολίτου ὅλοι οἱ χριστιανοὶ, ἵνα κατὰ τὰ ἔθιμα συνοδεύωσιν αὐτὸν εἰς τὸν ναόν· ἐντὸς τῆς μητροπόλεως ἐπυροβολήσαν πολλοί· ὁ στρατὸς ἠβέλησε νὰ εἰσβάλῃ ἐντὸς τῆς Μητροπόλεως καὶ συλλάβῃ τοὺς πυροβολούντας, ἐπειδὴ ὅμως ἐνόησαν ὅτι οἱ χρι-

στianoὶ ἦσαν ἔτοιμοι εἰς πᾶσαν εἰσβολήν, δὲν ἐτόλμησαν νὰ εἰσβάλωσιν, μόνον δὲ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἐκκλησίας συνέλαβον ἀκριβῶς ἐκείνους, οὗς ἐπωφθαλμία ἢ βουλμία τοῦ Περτέφ πασσά.

Ἐρωτῶμεν ἥδη εἴη κανὲν δικαίωμα νὰ τοὺς συλλάβῃ ἐκεῖ; βεβαίως ὅχι· τοὺς συνέλαβεν ἀστυνομικῶς· ἀλλὰ ἀστυνομικῶς μόνον τοὺς συλλαμβανόμενους ἐπ' αὐτοφώρῳ ὅτι καταστρατηγούσι τὸν ὅμον δυνατόν νὰ συλλαμβάνωσιν, διὰ τὴν καθ' ὑποψίαν δὲ σύλληψιν μόνον ἢ εἰσαγγελία ἔχει δικαίωμα· ἐπειτα αὐτοὶ ἐπυροβολήσαν ἐντὸς τῆς μητροπόλεως, ὅπου εἶνε κατοικία τοῦ Μητροπολίτου, ὅπου βεβαίως δὲν ἦτο ἀπηγορευμένος.

ΕΚ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

18 Ἀπριλίου 1902

Ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἀφικόμενου ἀγίου Πιερτερὰς Μελετίου εἰς ἡρώδησαν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα νείαι ἐκλογαὶ ἐφόρων τῶν σχολείων καὶ κληροδοτημάτων, ἀκυρωθεῖσιν τῶν πρώτων τοιούτων περὶ τὸν ἐγκαίρως ἐγράψα ὑμῖν. Ἐκ τῆς ἐκλογῆς ταύτης μόνον τὸ περὶ τὸν κ. Τζωαννινοῦ κόμμα ἐψήφισεν τοῦ ἀ.τ.θέτου τοῦ περὶ τὸν κ. Κουταβλήν δηλαδὴ ἀποσχόντος.

Ὡς· ἐφοροὶ δὲ ἐξελέγησαν οἱ ἐξῆς· Δημήτριος Μπότας, Ἰωάννης Κασιάρης, Νικόλαος Κριτσάλης, Πέτρος Τέσας καὶ Σπύργιος Τσούκας, ἐφείκει ὅλων τῶν προγενεστέρων τοιούτων. Ἀμέσως δὲ μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐφόρων τὸ αὐτὸ κόμμα μονομιρῶς πρέσβη καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἐξάρχου καὶ ὡς τειούτων ἐξελέγετο τὸν Παπαβασιλείου Γκαβογιάννην. Τώρα ἀναμένεται ἡ ἐγκρίσις καὶ ἡ ἐπικύρωσις τῶν ἐκλογῶν παρὰ τοῦ Π.τ.τ.ρχείου καὶ ἔτσι θὰ μείνωμεν ἡμεῖς καλὰ καὶ αὐτοὶ καλλίτερως.

Μετὰ τριῶν μηνῶν ἀπουσίαν ἐπαύθησαν ἐκ Τρικλῶν εἰς τὰς ἀφύχας εἰς μεταβίβον τὸν ἐφοροὶ καὶ ἐγκρίτος συμπολίτης μας, εἰνός μὲν ἐξοφάρος κ. Γεώργιος Γότσιος ραδιῶν καὶ παχυστέρους συνάμα.

Τὸ Πάσχα διήλθον ἐν ἡσυχίᾳ· ἔγιναν καὶ χοροὶ καὶ τὰς συνήεις ἐπικλήσεις ἐκκλινε ὁ κόσμος, μόνον οἱ ἐπὶ μίαν ἐδομῆκα χρισθάντες ὡς ἐφοροὶ τὸ φεσὺν καὶ δὲν κρύνει, διότι ὅταν νὰ χοροῦν καὶ αὐτοὶ διὰ τὸ ἀξίωμα των τοῖς ἦλθεν ὁ τενεκῆς.

Κατ' ἐμὲ ὅμως ἀδίκως ἡκυρώθησαν οἱ πρῶται ἐκλογαὶ τῶν ἐφόρων, διότι αὐταὶ ἐνηργήθησαν καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους καὶ στηρίζομεναι εἰς τηλεγραφικὴν διαταγὴν τοῦ Π.τ.τ.ρχείου πρὸς τὸν προσωρινὸν ἐξάρχον. Τώρα πῶς τὸ Π.τ.τ.ρχεῖον θὰ ἐπικυρώσῃ τὰς νέας ἀπορροὺς, πρέπει ἡ καὶ τὰς δύο νὰ ἐπικυρώσῃ καὶ τὰς δύο νὰ ἀκυρώσῃ καὶ διατάξῃ τὴν ἐνέργειαν νέων διὰ νὰ παύσων αἱ ἀντεγκλήσεις.

Κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα οἱ νέοι ἐφοροὶ ἐμοίρασαν εἰς τοὺς παῖδας ἐκ τοῦ ταμεῖου τῶν κληροδοτημάτων πεντήκοντα ὀθωνιακὰς λίρας. Ἀμέσως δὲ μετὰ τὸ Πάσχα θὰ προβῶσι καὶ εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῆς οἰκίας ἣν ἔχουν ἀγοράσῃ διὰ ὀφειλομένων, διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία αὐτοῦ, ἐκδοθείσης τῆς πρὸς τοῦτο τῆς ἀδείας ἐκ Κων/πόλεως. Ὁ νέος ἐξάρχος ἀέμῃ δὲν ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του, ἐβγαλεν ὅμως τὴν φλοκάταν, ἣν μέχρι τοῦδε ἐφόρει καὶ περιεβόλη τὸ ράσον του. Ἐἶνε ἀγαθὸς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀγράμματος καὶ ἀπειρος, πρὸς δὲ ἀκατάληπτος κατὰ τὴν λειτουργίαν. Ὅταν διαβάζῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν δὲν ἠμπορεῖ κανεῖς νὰ ἀντιληφθῇ οὔτε μίαν λέξιν. Ἀλλὰ βλέπετε ἡ ἀλλοφρονηματρία ἢ ὅποια ἐπικρατεῖ τώρα εἰς τὸ Μέτσοβον ἐπὶ πόσα ἐπὶ ἐδημιούργησε κατὰστα ἀφόρητον καὶ ἀπελπιστικήν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Μεταβιῶν εἰς τὴν Σοβρανίαν, διὰ νὰ κηρύξῃ τὴν ἐναρξιν αὐτῆς, ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος, παρ' ὀλίγον ἐπιπτε ἄμα δυστυχήματος. Ὁ ἵππος ἐς ἀξίωματικὸν καὶ οἱ ἵπποι τῆς συνοδίας τοῦ ἡγεμόνος ἀφῆλθαν καὶ προσέκρουσαν βιαίτωσιν κατὰ τῆς ἀμύνης τῆς Α.Υ.Π. δστις, εὐτυχῶς μὴ παθὼν τίποτε, ἠδυνήθη νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πορείαν του, ἐθουσιῶδες ἀνευφημοί· μενος ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Ὁ λόγος, τὸν ὁπότεν ἐξεφώνησεν ὁ πρίγκηψ εἰς τὴν Σοβρανίαν, βεβαιῶναι τὸς φιλικὰς σχέσεις τῆς Βουλγαρίας πρὸς τὰς τὰς χώρας, προτείνει δὲ τὴν ψήφισιν τῶν ἐκονομικῶν μέτρων καὶ τῶν δικητικῶν μεταρρυθμίσεων τὰς ὁποίας θὰ προτείνῃ ἡ Κυβερνήσις, δὲν παρέχει ὅμως οὐδὲν τὸ ἰδιαζόντως ἐνδιαφέρον, ὑπὸ ἐποψίν πολιτικὴν ἢ ὁλῃν.

Καὶ ἔτερον ταγμα ἡρῆθη νὰ πυροβολῇ κατὰ τὰς παραχὰς τῆς Μόσχας, εἰσπῆρξεν εἰς μακρὺν ἐπαρχίας. Ἐπίσης ναυτικὸν ἀποσπασμα τῆς Πετροπόλεως ἡρῆθη νὰ συνδράμῃ τὴν ἀστυνομίαν κατὰ τῶν φειτηνῶν. Εἰς τὴν Κόμβραν ἐγένετο σύγκρουσις φοιτητῶν. Ἡ Ἀστυνομία ἠναγκάσθη νὰ πυροβολῇ. Κατὰ τὴν πυροκλήν τῆς Μιτγκανούρ 50 νεκροὶ ἀπετεφρόθησαν, 200 κατασπῆματα καὶ 1000 οἰκία. Ζημιαὶ πάντες ἐκατεμύρια. Εἰς τὴν Κόμβραν ὁ στρατὸς ἡρῆθη νὰ κατασπῇ τὰς παραχὰς. Ἀπηγορεύθησαν τὰ τηλεγραφήματα.

Ἡ κατάσταση τῆς Βουλγαρίας τῆς Ὀλλανδίας Βιλελμίνης ἐπεδεινῶθη ἐκ νέου, κατὰ τὸν πλάνον λαὸν ἀνσηχυτικήν. Πολλὰ συμπτώματα παύχουν τὸν φόβον μὴ ἐμφανισθῇ περιτοίτις.

Αἱ ἐφημερίδες κρίνουν, ὅτι ὁ λόγος· αὐτὸ ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος ἐκήρυξε τὴν ἐναρξιν τῆς Σοβρανίας, μετρυρεῖ, ὅτι ἡ Βουλγαρία θὰ μείνῃ ἡσυχος.

Ὁ Μουσταφὰ πασσὰς καὶ ὁ Χασὰν βέης, οἵτινες ἀνεχώρησαν μετὰ τὸ ἀποστολὴν εἰς τὴν Γερμανίαν, λέγεται, ὅτι ἔχουν εἰδικὴν ἐντολὴν τοῦ Σουλτάνου νὰ συνεννοηθῶν καὶ μετὰ τοὺς Σείχας τοῦ Κουαίτ, μετὰ τοὺς ὁποίους πρὸκειται νὰ συναντηθῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐνεκα τῆς ἐν Χαλκίδι διοργανώσεως ἐκθέσεως γυναικείων χειροτεχνημάτων διὰ τὴν 23 Ἀπριλίου ἡ Βασιλικὴ οἰκονομία ἐπιβαλόντα τῆς Ἀμφιτρίτης ἀνεχώρησε μεταβαλόντα ἐκεῖ τὴν Δευτέραν. Ὀλίγον ὅμως ἐξῆλθεν τῆς Χαλκίδος ἡ Ἀμφιτρίτης προσήρξε παρὰ πᾶσας τὰς καταβλήσεις προσπάθειας, ἀδύνατος ἀπέβη μέχρις τῆς Τρίτης ἡ ἀνέλευσις. Πάντα τὰ διεθόντα ἀπὸ τῆς σιγῆς τῆς προσεσάξωας ἀτμόπλοια ἠγγαρεύθησαν καὶ ἀπεβίβισαν τοὺς ἐπιβάτας παρὲν μὲν τὴν Ἀμφιτρίτην ἰσχυροῦμενα μάτην εἰς τὴν ἀνέλευσιν.

Τῆς Ἀφῆρας Τζῶν ὁ κάλως ἐθραύσθη, ὑπέστη δὲ τὸ πλοῖον βλάβην παρασυρθέντος τοῦ μηχανιδώματος. Ἡ Ἀμφιτρίτης εὐρίσκειτο καθισμένη εἰς βάθος ἐνός καὶ ἡμίσεος μέτρον. Ὁ Βασιλεὺς ἀπελπισθεὶς περὶ τῆς ἀνελκύσεως, διέταξε νὰ καταπλεύσῃ ἡ Μυκάλην. Ἡ προσπάθεια κρίνεται παρὰ τῶν εἰδικῶν ὡς ἐντέλως ἀδικοιολόγητος. Διὰ τοῦτο ὁ Βασιλεὺς ἦτο σφόδρα ἐξωρισμένος κατὰ τῶν ὑποψιῶν. Τὴν Τρίτην τὴν προλαὸν ὁ Νομάρχης Χαλκίδος μετὰ τοῦ Δημάρχου ἀνῆλθον εἰς τὴν Ἀμφιτρίτην ὅπως λάβωσι τὰς διαταγὰς τοῦ Βασιλέως περὶ τῆς ὥρας τῆς ἐξόδου καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποβίβσεως. Ὁ Βασιλεὺς, βλέπων ἀδύνατον τὴν ἀνέλευσιν, ἀπεφάσισε ν' ἀποβιβάσθῃ δι' ἀτμακάτου, ὅρισας ὥραν διὰ τὴν ἐξοδὸν καὶ τὴν Δοξολογίαν τὴν δέκατην. Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἀποσῆ ἡ Χαλκὶς συνεκεντρώθη εἰς τὴν παραλλαν, ἐπικράτει ὅμως τοιαύτη σύγχυσις εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀρμόδιων, ὥστε πλείστα συνέβησαν ἐκτροπα. Αἱ ἀρχαὶ ἠγγόνου εἰς ποίαν ἀποβίβαν θ' ἀποβιβάσθῃ ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ παράταξις τοῦ στρατοῦ ἀπὸ σιγῆς εἰς σιγὴν μετεβάλλετο.

Τέλος συνεκεντρώθησαν αἱ ἀρχαὶ καὶ ὁ κόσμος εἰς τὴν δυτικὴν παραλλαν. Ὀλίγον πρὸ τῆς δέκατης ἐνεφανίσθη ἡ ἀτμακάτος, ἡ φέρουσα τὴν Βασιλικὴν Οἰκονομίαν, χαϊρετίζομένη ὑπὸ κανονοβολισμῶν καὶ ζητωκραυγῶν. Κατὰ τὴν ἀποβίβαν ὁ λαὸς ἐχαίρειζεν ἐνθουσιῶδες καὶ ἡ μουσικὴ ἀνέκρουε τὸν βασιλικὸν ὕμνον. Ἀποβιβάσθους τοῦ Βασιλέως, ὁ δήμαρχος κ. Λεμπόσης προσεφώνησεν. Ὁ Βασιλεὺς ἀντεφώνησεν ὡς ἐξῆς :

— Εὐχαριστῶ τὸν εὐγενῆ λαὸν τῆς Χαλκίδος διὰ τὴν ἐνθερμον ταύτην ὑποδοχὴν, μετ' ἧς με ἐδεξίωθη. Δέχομαι εὐχαρίστας τὰς εὐκρινεῖς ταύτας ἐκδηλώσεις τῶν αἰσθημάτων σας, καὶ διατελῶ λίαν συγκινημένος ἐκ τῆς ἀγνῆς ἀφοσιώσεως τὴν ὅποian τρέφετε πρὸς ἐμέ. Ἐστὲ βέβαιον, ὅτι τὰ δειγμάτια αὐτὰ τῆς ἀγάπης σας ἀντηχοῦν ζωηρῶς εἰς τὰ μύχια τῆς καρδίας μου.— Ζήτω τὸ ἔθνος !

Οἱ Βασιλεῖς, ἐπιβαλόντες ἀμαζόν, μετέβησαν εἰς τὴν Μητρόπολιν. Τὴν Δοξολογίαν ἐτέτεσεν ὁ Ἐπίσκοπος Χαλκίδος, εὐχρηθῆς ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τοῦ Βασιλικῆς Οἴκου, ζητωκραυγάζοντος τοῦ λαοῦ. Μετὰ τὴν Δοξολογίαν ἡ Βασιλικὴ Οἰκονομία κατήλθεν εἰς τὴν παραλλαν καὶ ἐπιβιβάσθη ἀτμακάτου ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς Ἀμφιτρίτης.

Τὴν τετάρτην ὥραν ἡ Βασιλικὴ Οἰκονομία ἀπεβιβάσθη πάλιν δι' ἀτμακάτου καὶ ἐπεσκέθη τὴν ἐκθεσιν. Ἐκεῖ ἐτελέσθη ὁ Ἀγιασμὸς. Ὁ μὴλῃν ἡ κυρία Κεχαγιά περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκθέσεως, ἀναγκασθεῖσα νὰ συντομεύσῃ τὸν λόγον τῆς ἐκθεσῆς καὶ τοῦ κεχωρηκότητος τῆς ὥρας. Ὁ Βασιλεὺς κηρύξας τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκθέσεως ἤρχισε περιερχόμενος τὰ διάφορα τμήματα καὶ ἐξετάζων μετὰ προσοχῆς τὰ ἐκθέματα. Ἐμεινε δὲ κατενθουσιασμένος. Ἐπαυειλημμένως ἐξέφρασε τὸν θαυμασμὸν του καὶ τὴν χαρὰν του διὰ τὴν ἐπιτευχθῆσαν πρόδοσιν. Ὁ Βασιλεὺς συνεχάρη τὴν δεσποινίδα Παντολέοντος διὰ τὸ ἐκτεθειμένον παρ' αὐτῆς ἔργον, τὸ παριστῶν τὸν Ὀθέλλον διηγούμενον τὰς νίκας του εἰς τὴν Δυσδαμόν, θαυμασὰς τέχνης. Ἐπίσης καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Βασ. Οἰκονομίας. Ὁ Βασιλεὺς συγχίρη τὰς κυρίας τῆς διοργανώσεως ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκθέσεως, ἀπῆλθε δὲ προπεμπόμενος ὑπὸ αἵρου καὶ καὶ ἐπιβιβάσθη τῆς Ἀμφιτρίτης. Ὁ Βασιλεὺς ἔλαβε πολλὰ τηλεγραφήματα ἐξ Εὐρώπης, συγχαιρόντα αὐτὸν διὰ τὴν διάσωσιν ἐκ τοῦ ἐπισυμβάντος εἰς τὴν Ἀμφιτρίτην ἀτυχήματος.

Ἐπὶ τέλους τῆς Τετάρτης ἀνεκλύσθη ἡ Ἀμφιτρίτης καὶ κατορθώθη νὰ ἀναχωρήσῃ ἡ Βασιλικὴ οἰκονομία ἐπανερχόμενη εἰς Ἀθήνας. Ἀπαντες οἱ δῆμαρχοι τῆς Κρήτης ἀπέστειλαν συγχρητῆρια τηλεγραφήματα, εὐχόμενοι ταχέαν τὴν ἐναρξιν. Ἐπίσης καὶ ἡ Κυβερνήτης τῆς Κρήτης.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν δεκαοκταετῆς νέος ὀνόματι Στεφανᾶκος ἐπέτεθῃ διὰ μαχαίρας καὶ ἐτραυμάτιεν ἐκ τῶν ὀπισθεν τὸν ἐκ Γυθείου διαπρεπῆ πολιτευτὴν κ. Πετροπουλάκη. Εὐτυχῶς τὸ τραῦμα ἦτο ἀκίνδυνον καὶ θὰ δυνηθῇ ὁ παθὼν ἐντός μικροῦ νὰ θεραπευθῇ. Ὁ δολοφόνος καταδιωχθεὶς συνελήφθη· ἐγίνωσθη δὲ ὅτι μέλος τῆς οἰκονομίας Πετροπουλάκη ἐφόνευσεν πρὸ ἐξ μηνῶν τὸν πατέρα τοῦ Στεφανᾶκου. Κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἐν Λακωνίᾳ ἔθιμον ἔχουν καθῆκον οἱ Στεφανᾶκοι νὰ πόρουν τὸ αἷμα των φονεόντων τὸν καλῆτερον τῆς οἰκονομίας Πετροπουλάκη. Μετὰ τὴν ἀπόπειραν πολιτευτὰ καὶ φίλοι τοῦ κ. Πετροπουλάκου ἐσπασαν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Ὅπως δὲ μὴ οἱ ἐν Γυθείῳ συγγενεῖς του προβῶσι εἰς ἀντεδικητικὴς ἐπὶ τῆς ὥρας τῆς ἐξόδου καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποβίβσεως. Ὁ Βασιλεὺς, βλέπων ἀδύνατον τὴν ἀνέλευσιν, ἀπεφάσισε ν' ἀποβιβάσθῃ δι' ἀτμακάτου, ὅρισας ὥραν διὰ τὴν ἐξοδὸν καὶ τὴν Δοξολογίαν τὴν δέκατην. Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἀποσῆ ἡ Χαλκὶς συνεκεντρώθη εἰς τὴν παραλλαν, ἐπικράτει ὅμως τοιαύτη σύγχυσις εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀρμόδιων, ὥστε πλείστα συνέβησαν ἐκτροπα. Αἱ ἀρχαὶ ἠγγόνου εἰς ποίαν ἀποβίβαν θ' ἀποβιβάσθῃ ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ παράταξις τοῦ στρατοῦ ἀπὸ σιγῆς εἰς σιγὴν μετεβάλλετο.

Τὴν Τρίτην τὴν 10 1) 2) π. μ. ἐγίνετο ἡ τελετὴ διὰ τὴν ὀνομαστικὴν ἐορτὴν τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀρματοῦ τῆς Κρήτης. Κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ Ἐρμού παρετάθησαν ἀπὸ ἐν τὰς μακίαι καὶ μηχανικοὺς, ἔχοντας τὸ γενικὸν πρόσταγμα τοῦ συνταγματάρχου κ. Ἀντωνιάδου. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν αἱ ὑπουργοί, οἱ πρέσβεις τῶν ξένων Δυνάμεων καὶ οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους, χοροστατοῦντες πρὸς προεδρεύοντος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Μεθόδιου.

Μέσον τοῦ Κατακόλου 50 Ἀυστριακοὶ περιηγηταὶ ἐπιστήμονες ἐξέδραμον δι' ἐκπαιδευτὰς εἰς Ὀλυμπίαν, εἰς τὰς συνοδικὰς αὐτοῦς ὁ γυναικαρχὴς Ζακύνθου κ. Ο. Ρέντζες. Ἀναχώρησαν εἰς Κεφαλληνίαν ὁ πῶς πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης, συνοδεύμενος ὑπὸ τοῦ κ. Ρωμανοῦ, ἐπανέρχεται δ' ἐκεῖθεν τὴν προσεχῇ Τρίτην.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

— Ἡ Ὀλυμπία ἐφέτος ἐμεινεν ὀρφην. Οὔτε σύλλογοι οὔτε ἰδιῶται τὴν ἐπισκέφθησαν.

— Ἡ ἐκδρομὴ τῶν Ἱεροσολύμων ἐματά-ωσεν πᾶσαν σκέψιν περὶ ἐπισκέψεως.

— Κρίμα δι' ἐκείνους οἱ ὅποιοι ταξιδεύουν καὶ ἔχουν τὰ πρὸς τοῦτο μέσα.

— Ἰδίως αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἡ Ὀλυμπία εἶνε ἀξιοθέατος.

— Ὁ ἐκτεταμένος καὶ χαριέστατος ὀρίζων, οἱ τερπνοὶ λόφοι, ὁ Ἀλφειὸς καὶ ὁ Κλάδος οἵτινες ἐπιχαίρως βρέχον τὴν εὐρείαν κοιλάδα τῆς Ὀλυμπίας θελγουν καὶ τέρπουν τὸ βλέμμα.

— Ἐπειτα τὸ ἀπὸ Κορίνθου μέρι Πατρῶ. ταξιδίον μαγευτικόν, ἀκόμη μαγευτικώτερον τὸ ἀπὸ Πατρῶν μέχρις Ὀλυμπίας.

— Κουράζεται ὁ ὄφθαλμός, θεωμένος τὴν ἀπέραντον πεδιάδα καὶ ἠδύνανται ἡ καρδιὰ ἀπολαμβάνουσα τὴν σπανιωτάτην ποικιλίαν τῆς περὶ φύσεως.

— Σταφιδομέλι ἀπέραντον, φυτεῖαι, δένδρα ὀπωρφόρα, χωρία κατεπαρμένα ἐθεν καὶ ἐθεν παρουσιάζουσιν ἀληθῆς πανόραμα.

— Μόνον ὀλίγοι ξένοι (4—5) ἐτίμησαν τὸν Ἑρμῆ διὰ τὴν ἐπισκέψιν του. Μεταξὺ δὲ αὐτῶν ὁ Γάλλος ἀρχαιολόγος Guimet καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Κιέδου Κοροίνεϊ.

— Ὁ διεθυντὴς τοῦ μουσεῖου τῆς Ὀλυμπίας κ. Κουρουγιώτης παρείχε τὰς σχετικὰς πληροφορίες μετὰ προθυμίας.

— Ἐνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα ταξιδία κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα μετὰ τὴν Ὀλυμπίαν εἶνε καὶ τὸ μέχρι Μεγάλου Σπηλαίου τῶν Καλαβρύτων.

— Ὅσοι ἐκ τῶν εὐτυχῶν Ἑλλήνων ταξιδεύουν εἰς Εὐρώπην βλέπουν ἐκεῖ ὁδοιποτοὺς σιδηροδρόμους.

— Ὅλοι

ΔΙΑΦΟΡΑ

ριποιηθῶσι τοὺς ξέ-ους, ἐνῷ εἰς τὰ περίεξ τῆς Ἀττικῆς μονὰς εἰ καλόγηροι μόνον ἀγριοκυττάζουσι τοὺς ἐπισκέπτας.

— Οἱ σπουδάζοντες καλόγηροι διορίζονται εἰς διαφόρους θέσεις, εἰς ἀξιώματα ὅταν ὁμως μένουν ἄνευ θέσεων ἐπανέρχονται εἰς τὴν Μονήν, δηλαδή εἰς τὸ σπῆτι τῶν.

— Ἐκεῖ τώρα παραμένει καὶ ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόδωρος Παπαγεωργακόπουλος ὅστις ἐπὶ ἐννέα ἔτη ἐμεινεν ἐφημέριος τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἑλλ. κοινότητος μορφωμένος νέος.

— Ὁ Ρώσος καθηγητὴς κ. Korotneff ὁστις μὲ ἡκολούθησεν εἰς Μέγα Σπήλαιον ἐμεινεν ἐνθουσιασμένος ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἀπὸ τὸ ταξίδιον αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τὰς ἐντυπώσεις του περὶ τῆς μονῆς.

— Ἐδῶ ὁ πούς τοῦ Ἰβραήμ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν δὲν ἐπάτησεν.

— Τὴν 24 Ἰουνίου 1827 οἱ καλόγηροι βλέποντες πολιορκηθεῖσαν τὴν μονήν ἐκ δύο μερῶν ἐξήλθον καὶ ἐπολέμησαν ἀνδρείως τρέψαντες εἰς ἄτακτον φυγὴν τοὺς Αἰγυπτίους καὶ σώσανται ἐκ τῆς σφαγῆς 7000 ψυχὰς αἵτινες εἶχον καταφύγει ἐκεῖ.

— Πόσοι δὲν θὰ ὑψάριστουντο εἰς ἐταξεί δεινὰ καὶ ὀλίγον ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα! Τόσαι ἐντυπώσεις, τόσαι ἀναμνήσεις! μένουν ὅλοι ἀγνωστοὶ καὶ νεκροί!

— Ὁ περιηγούμενος τὴν Ἑλλάδα εἰς κατάγειται ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας μακαρίζει τοὺς ἐν Ἑλλάδι χωρικοὺς.

— Ἐλεύθεροι, μὲ τὴν ἡσυχίαν τῶν μεταβαίνουσι πρὸς καλλιέργειαν τῶν ἀγρῶν τῶν ἡ ἐξέρχονται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν διαφορῶν ἄλλων γεωργικῶν καθηκόντων.

— Κανεὶς δὲν τοὺς ἐνοχλεῖ, Ἀλλὰ καὶ ἂν τοὺς ἐνοχλήσῃ ὁ νόμος, ἡ ἐξουσία τοὺς προστατεύει.

— Τί ὁμως γίνεται ἐν Τουρκίᾳ! Τί γίνεται ἐν Ἡπείρῳ! Φόβος καὶ τρόμος.

— Δὲν τολμᾷ τις νὰ μεταβῇ εἰς τὸ χωράφι του. Ἡ ζωὴ, ἡ περιουσία εἶνε ἐκταθειμένη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ τελευταίου Λιάπη.

— Ἐως πότε;!

ΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

(ἴδε συνέχεια εἰς τὸ προηγούμεν. φύλ.).

θέλησις τυράννων. Ἐξῶν οἱ ἐλεύθεροι νῦν Ἑλληνες ζῶν ἀθλίαν ἐπὶ Τούρκων. Τώρα πλουτοῦσιν, ἐκτὸς τῶν ὀκνηρῶν. Ἡ γῆ τῶν φυτεύεται, καλλιεργεῖται. Τὰ Ἰωάννινα, ἡ Ἡπειρος, μαραίνονται, στερεῶνται, πᾶσχουν, ἄσπλοι ληστεύονται. Ὁ λαὸς ὅταν ὀπισθῇ, ἡ ληστεία ἐξαλείφεται. Οἱ τυράννοι τοὺς δούλους τῶν τοὺς θέλουν ἀσπλους, διὰ νὰ ἐργάζωνται ὑπὲρ αὐτῶν καὶ νὰ ληστεύωνται ἀπ' αὐτοὺς, ὅταν βλέπουν εἰς χεῖρας τῶν περισσεύματα.

Ὁ Ἀλῆ πᾶσας μετὰ τοὺς θριάμβους του κατὰ τῶν Ἀλβανῶν, τὴν ἄλωσιν τῆς Πρεβέζης, τὴν καταστροφὴν τῶν Σουλιωτῶν, τὴν ἐξαγορὰν τῆς Πίργας, βεβαίως ἐμελλε νὰ στερεώσῃ τὴν ἐξουσίαν του, ἐξαπλώνων τὰς πτέρυγας τῆς καὶ μακρύτερον ἀκόμη ἄλλ' ἤτο τυράννος. Οἱ τυράννοι περιεκυκλῶνται ἀπὸ φίλους καὶ κόλακας, μεταξύ ὁμοῦ αὐτῶν ἦσαν Ἑλληνες μεγαλοφρονούντες, γραμματισμένοι καὶ σοφοί. Μεμνημένοι τὰ τῆς Φιλικῆς ἐπιχείσεως, ἐπλεον τὸ σχοινίον, τὸ ὅποιον ἐμελλε νὰ σφίξῃ τὸν λαιμόν του.

Προτοῦ φθάσω εἰς τὸν χρόνον, καθ' ὃν ὁ σουλτάνος ὀργισθεὶς ἀπεφάσισε τὴν ἐξόντωσιν τοῦ Ἀλῆ, ἀναγκαῖον θεωρῶ νὰ προτάξω καὶ ἀνέκδοτά τινα σχέτιν ἔχοντα μὲ τὴν ἐπαναστατικὴν τοῦ ἔθνους μας κίνησιν.

Κιθὰ ἀνωτέρω διηγήθην, ὁ πάππος μου καταδιωχθεὶς ἀπὸ τὸν Ἀλῆν ἐμεινεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν εἰρήτῃ. Τὰ δύο ἄρρενα τέκνα του ἠναγκάσθησαν νωτὰτα κρυφίως νὰ γίνουν ἄφροντα. Ὑπάλληλοι κατ' ἀρχὰς ἐμπορίου εἰς Σέρρας, μετὰ ταῦτα εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Βιέννην ἐμποροῦν ἐπλούτου, ἄλλ' ἡ χρεωκοπία τῆς Αὐ-

τῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. ὅπου διέμενε παρὰ τῷ πατρὶ αὐτῆς ἡ κ. Διαλεκτὴ Σ. Μπαλατζῆ. Τὴν εὐγενὴ δέσποιναν μετὰ μεγίστης χαρᾶς ἐπαναβλέπουσιν ὅλοι οἱ οἰκεῖοι καὶ φίλοι τοῦ κ. Μπαλατζῆ, ὅσοι ἠτύχησαν νὰ γνωρίσωσι τὰς πολλὰς χάριτας, τὰς ἀνεκτιμήτους καὶ σπανίας ἀρετὰς καὶ τὴν περιπαθέστατα πονοῦσαν διὰ πᾶσιν δυστυχίαν μεγάλην αὐτῆς καρδίαν, εὐχονται δὲ ἐγκαρδίως, ἵνα ὁ Θεὸς διατηρῇ ἀκαμίαν πάντοτε καὶ ἀκατάβλητον τὴν πολύτιμον αὐτὴν ὑπαρξίν. τὴν βιοῦσαν εὐθυμότατα ἐν τὰς καλλιστεφάνου καὶ εὐχόρου ἄνθους, ἀναφυέντος καὶ διαπλάσθέντος μὲ τὰ ἐξαισία τοῦ Βυζαντίου θέλητρα.

Σ. Γ.

— Ἀφίκετο ἐκ Πρεβέζης ἡ κ. Δ. Καρύδη μετὰ τῆς χαριτοβούτου δεσποίνης θυγατρὸς τῆς Κικῆς τῆς κεκοσμημένης διὰ μαγευτικωτάτων καὶ θελκτικωτάτων ἀρετῶν, ἃς ἀρθόνως ἐπεδαφίλειυσαν αὐτὴ ἀπ' ἐνός μὲν ἡ φύσις, ἀπ' ἐτέρου δὲ αἱ ἐπίμονοι προσπάθειαι τῶν ἀγαπητῶν τῆς γονέων, οἱ ὅποιοι ὅλον αὐτῶν τὸν βίον ἀφιέρωσαν εἰς ἀνάπτυξιν τοῦ μονογενοῦς τέκνου τῶν εἰς τὴν κ. Καρύδη, σκοποῦσαν νὰ ἐνδιατρίψῃ ἐνταῦθα ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας εὐχόμεθα αὐτὴ νὰ διέλθῃ ταύτας ἐν ἀφύῳ εὐχαριστήσῃ.

Σ. Γ.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀρτὰν ὁ κ. Συρράκου κ. Κωνστ. Ἀδδίκος καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ κ. Μαρία Ἀδδίκου, ἡ ὁποία διέτριψεν ἐνταῦθα ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς κ. Σ. Μπαλατζῆ καὶ παρὰ τῇ ἀδελφῇ τῆς κ. Μακροδμήμας εἰς τοὺς ταξιδεύοντας εὐχόμεθα καλὸν καὶ εὐχάριστον ταξίδιον.

Σ. Γ.

— Τῷ κ. Βησσάνης καλλίστῳ νεοῷ Ἀσκληπιάδῃ κ. Ἰωάν. Ἰ. Δράσῳ τυχόντι μετὰ τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς αυτοκρατορικῆς στρατιωτικῆς ἱατρικῆς σχολῆς, ἐπαξίως τῶν κόπων καὶ ἐμβριθῶν αὐτοῦ μελετῶν τῆς ἀδείας τοῦ μετέρχεσθαι τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα καθ' ἅπασαν τὴν ὁθωμ. αυτοκρατορίαν, συγχαίρω ἐγκαρδίως προσεπευχόμενος τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ σταδίῳ.

Ι. Β. Δ.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀρτῆς ὁ κ. Κωνστ. Φατσιώρης ἔμπορος.

— Ἀνεχώρησε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα διὰ Φάρσαλα καὶ ἐκεῖθεν διὰ Καλαρρύτας ὁ κ. Ἀθαν. Γ. Φασιούλης.

— Ἀφίκετο ἐκ Βραΐλας ὁ κ. Γεώργιος Γούσης μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κ. Λεωνίδα Γούσης καὶ κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

— Ὁ κ. Παναγιώτης Μάντης ἀπὸ χωρίον Γραντῶν τῶν Ἰωαννίνων ἐργάζεται ἀπὸ δύο ἐτῶν εἰς τὰ παρὰ τὸν σταθμὸν Λαυρίου λουτρὰ τοῦ Κοροδήμου. Προηγούμενως εἶχεν ἐργασθῇ εἰς τὴν Σελλαν τοῦ Διαμντοπούλου. Συνεπῶς ἀπέκτησε πολλὴν πεί-

στρίας εἶχεν ἐλαττώσει τὴν περιουσίαν τῶν, καθὼς καὶ τὴν τοῦ πατρὸς μου, συνεμπορευμένου μετ' αὐτῶν εἰς τὰ βιμβάκια.

Διὰ τί ὁ πατὴρ μου ἀπέθανεν εἰς ξένον τόπον νέος τὴν ἡλικίαν; Ὅσα θὰ διηγηθῶ, θὰ φέρουν πάντα ἀναγνώστην εἰς ἐκστασιν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀρπακτικὸν χαρακτῆρα τοῦ τυράννου Ἀλῆ.

Μετὰ τὰς ζημίας, ὡς ἀνωτέρω εἶπον, ἃς ὑπέστη ὁ πατὴρ μου, ἀπεφάσισε νὰ μείνῃ εἰς Ἰωάννινα, ἀσχολούμενος εἰς μικροεμπόριον συνέβη δὲ νὰ εὕρῃ μίαν ἡμέραν εἰς τὴν ἀγορὰν κάρυνα σανίδια εἰς τιμὴν συμφέρουσαν ἡγόρασεν αὐτὰ καὶ τὰ ἔφερεν εἰς τὴν οἰκίαν. Κατάσκοπος ἢ προδότης (οὗς εἶχεν ὄχι ὀλίγους ὁ Ἀλῆς) πέρνυτα ἔφερε τὴν ἀγορὰν εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ τυράννου, ὅστις ἀμέσως κράζει τὸν Τάτῃ Ἀμπάζην καὶ τοῦ λέγει νὰ τοῦ εἰπῇ τίς ὁ Παναγιώτης Κουτσαλέζης ὁ πλούσιος, τὸν ὅποιον δὲν γνωρίζει καὶ ὁποῖος ἡγόρασε κάρυνα σανίδια, ἐν ᾧ αὐτὸς τέτοια σανίδια δὲν μετεχειρίσθη. «Πήγαινε γλήγορα νὰ ἴδῃς καὶ νὰ τὰ φέρῃς εἰς τὴν αὐλήν μου, ὅπου μοῦ χρειάζονται». Ὁ φρόνιμος Τάτῃ τῷ ἀπήντησεν, ὅτι ὁ Παναγιώτης Κουτσαλέζης, μικροεμπόρος ἐπὶ ποδὸς ἐργαζόμενος, ἀγοράζει καὶ πωλεῖ αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργον του ὅτι πλούσιον δὲν τὸν γνωρίζει. Ὁ πατὴρ μου εἶχε σχέσεις μὲ τὸν Ταχίρ, ὅστις ἔλαβε τὴν καλωσύνην νὰ τοῦ εἰπῇ γλήγορα νὰ κρύψῃ τὰ σανίδια καὶ ν' ἀφήτῃ ὀλίγα τὰ χειρότερα καὶ σχισμένα. Τοῦτο ἐγένετο καὶ ἐνθυμούμαι μὲ ὁποῖον ἄγωνα ἄνδρες καὶ γυναῖκες μετέφερον αὐτὰ εἰς τὰ ὑπόγεια κρύψαντες ὑπὸ τὰ μέγιστα βαγέनिया, ἅπερ καὶ ἐμειναν ἀπώλητα τετακμένα εἰς τὸ κάθυγρον αὐτὸ ὑπόγειον.

Εἰς ἐπίσκεψιν τῶν σανίδων ἔστειλεν ὁ Τάτῃ διάφορα πρόσωπα ἐμπειρα περὶ τὰ τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα σανίδια ἰδόντες ἔφερον γνώμην γραπτὴν εἰς πληροφориαν τοῦ ὑψηλοτάτου βεζίρη, ὅτι

ραὰν εἰς τὰ ντοῦς καὶ εἰς τὴν χρῆσιν ἐν γένει τῶν εὐρωπαϊκῶν λουτρῶν καὶ πολὺ εὐχαριστεῖ τοὺς μεταβαίνοντας ἐκεῖ πρὸς χρῆσιν λουτρῶν καὶ προκαλεῖ τὰ εὐχαριστήρια ὧν. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς τὸν συγχαίρομεν ἐπὶ τούτῳ εὐχόμενοι εὐρυτέραν εὐδοκίμησιν.

— Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλομεν ὅτι ἐτελέσθησαν ἐν Ρωμουνίᾳ οἱ ἀρσάβνες τῆς δεσποίνης Μαρίας θυγατρὸς τοῦ κ. Ζαγορίου τῆς Ἡπείρου κ. Περικλέους Κ. Κάσου μετὰ τοῦ καλλίστου νέου κ. Νικολάου Τσολάκου ἐμπόρου καὶ κτηματίου ἐν Ζιμνίτῃ. Εὐχόμεθα αὐτοῖς ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 1 Μαρτίου 1902

Ἀξιότιμε Κύριε

Διαλυθείσης τῆς μέγρι τοῦδε μετὰ τοῦ κ. Νικολάου Σ. Ζωγράφου ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ζωγράφος καὶ Ματρακιάδης».

Ασμεδάνω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω Ὑμῖν, ὅτι ἐρ' ἐξῆς θέλω ἐξακολουθήσει τὰς ἐργασίας ἀτομικῶς καὶ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν μου Μάνθος Χ. Ματρακιάδης.

Εὐελπιστῶν δὲ ὅτι θέλετε εὐαρεστηθῇ νὰ με τιμήσῃτε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης Σας παρακαλῶ νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν τὴν ὅν ἐπέται ὑπογραφήν μου.

Διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου ὑποληψέως

ΜΑΝΘΟΣ Χ. ΜΑΤΡΑΚΙΑΔΗΣ

Σημ. Δημοσιεύοντες τὴν ἀνωτέρω ἐγκύκλιον τοῦ κ. Ματρακιάδῃ θεωροῦμεν περιττὸν τὰ κάμωμεν ἰδιαιτέραν ταύτης σύστασιν γνωστοῦ ὄντος μετ' ὁποῦς ἀκριβείας ὁ κ. Ματρακιάδης ἐπιδίδεται εἰς τὰς ἐργασίας αὐτοῦ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι εἰς τὸν νέον κύκλον τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ θέλει ἀναπτύξει τὴν ἰδιάζουσαν αὐτῷ δραστηριότητα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκον ἀπαραίτητον θεωροῦμεν ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι τοῦ φόρου τῶν σφαζομένων ζώων Ἡπειρώται καὶ μὴ ἵνα καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσωμεν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας εἰς τὸν ἀξιότιμον καὶ τοῖς πᾶσι ἀγαπητὸν ταμίαν μας κ. Κων. Χρ. Δήμαν ἐκ Συρράκου τῆς Ἡπείρου διὰ τὰς παρεχομένας εὐκολίας εἰς πάντας τοὺς εἰσπράκτορας καὶ ἐν γένει τοὺς ὑπάλληλους.

Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ φόρου τῶν σφαζομένων ζώων

Χρήστος Α. Τασούλης, Μάρ. Γ. Ψαῶς, Κων. Μπέκας, Νικ. Πέλλης, Ἰ. Γρουπάρης, Σ. Ἀναστασόπουλος, Μαρ. Καλογερός, Ν. Βλασσόπουλος, Ἀθ. Ρέντας, Μιχ. Φραγκάκος, Κων. Μπάζιος, Νικ. Πουλήσης, Νικ. Σάκος, Θωμᾶς Ρίζος, Ἀντ. Παναγιωτοπούλου, Θωμ. Κροντηρᾶς κλπ.

αὐτὰ ἦσαν ἄχρηστα, μόλις ὁμως εἶχον μείνει ἐκτὸς τοῦ κευθμῶνος τὸ ἐν πέμπτον.

Ὁ πατὴρ μου, ἂν καὶ περαιτέρω δὲ ἐνωχλείτο, δὲν ἠσύχαζε βλέπων δὲ κακὰ διὰ τὸ ἐμπόριόν του, διότι ὁ Ἀλῆς μετεχειρίζετο ὅλα τὰ μέτα τῆς ἀρπαγῆς, καὶ ὅτι πολλοὶ κατάσκοποι τοῦ ἐμπορεύοντο, καὶ πρὸς χάριν τῶν πάντοτε ἡρέσκετο νὰ τοὺς ἀκούῃ καὶ νὰ κατατρέχῃ τὴν τιμιότητα, περιορίζων τὸν κύκλον τῆς ἀγορᾶς εἰς χεῖρας τῶν, ἀπεφάσισε νὰ ζενιτευθῇ. Ἐνθυμούμαι ὅταν ἰππεύων μᾶς ἀπεχαιρέτα καὶ λαμβάνων με εἰς τὴν ἀγκαλιάν του μᾶς εἶδεν τὰ τελευταῖα φιλήματα.

Ὅταν ἐφθασα εἰς ἡλικίαν, ἡ μήτηρ μου μοι ἔλεγεν ὅτι ἀπῆρχετο εἰς Μόσχαν πρὸς ἐμπορίαν γουναρικῶν καὶ νὰ ἴδῃ τοὺς ἐκεῖ φίλους τοῦ ἐμπορίου. Φαίνεται ὅτι ἐγνωρίζετο μὲ τὸν Τσοκάλωφ καὶ λοιποὺς Ἰωαννίτας ἵσως ἦτο καὶ αὐτὸς μέλος τῆς Φιλικῆς ἐταιρίας, καὶ τοῦτο ἐξάγω ἀπὸ τὰ καθ' ἡμέραν ἐν τῇ οἰκίᾳ μας τότε λεγόμενα «θὰ γένῃ τὸ Ρωμέϊκον».

Δὲν μοῦ διαφεύγει τὴν μνήμην ἄλλη οἰκογενειακὴ περίστασις σημαντικωτέρα λέγω δὲ οἰκογενειακὴ, διότι ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ ἐλαβον χώραν ὅσα θὰ διηγηθῶ, ἂν καὶ ὅλα τὰ πράγματα δὲν ἀφορῶσιν εἰ μὴ τὴν οἰκογένειαν τῆς θείας μου Ἀγγελικῆς, μετὰ τῆς ὁποίας ἀδελφικῶς συνεζώμεν.

Ἦμην ἥδη ὀρφανός, δτε συνέβησαν ὅσα θὰ διηγηθῶ.

Ὁ Ἀλῆ πᾶσας εἶχεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἑλλήνων ἂν καὶ ὑποταλῆς ἡγεμῶν, δὲν ἐδίσταζε ν' ἀποστέλλῃ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀπεσταλμένους, ὡς τὸν Γεώργιον Τουρτούρην εἰς τὴν Δημοκρατίαν τῆς Βενετίας, καὶ εἰς τὴν Βλαχίαν τὸν μακαρίτην Δούκαν Κωνσταντίνου Δούκα, ἀπο- (ἀκολουθεῖ)